santasenae in Mrichhakat. vitae rationem sibi ante oculos ponat, meretricis aeque famosae ac Phryne, Lais, Doridion, Nico Samia aliaeque fuerunt.

- 40. Scholia desunt et sententia sine dubio facillima est. यता mendosum, in ग्राचा correximus, iubentibus Membranis ac sensu.
- 41. Hominum sortem per Deum praescriptam esse sententia inculcat (cf. vs. 89.). Notanda memorabilis figura de libro divino in quo mortalium fata a Deo conscribuntur, quemadmodum hominum facta in tabulas referre Iovem existimabant veteres; cf. Euripidis fragm. Melanipp. p. 100. in poetis scenic. Graecor. Edit. Dindorf: coll. Exod. 32, 32. et saep. in Bibliis. निज Schol. स्वकीय ad hominem, non ad Deum pertinere vel ipse contextus docet; vocabulum भाल a भल describere, destinare, fatum hoc loco significat, पटट autem proprie sericum textatum est, dein regis diploma, Indos enim iam antiquitus ev σινδόσι scribere consuevisse, Nearchi apud Strabonem (p. 493.) testimonium prostat. Vocabulum unci in fine coli prioris cum धन commutant Codd. de frumento, κατ έξ. oryza, desumpta imagine, illud vero de arbore frugifera; nos fructum in versione retinuimus ne pulchra periret ambiguitas. Pro नियतं eadem varietate, quam Chaur. 42. invenimus, Codd. नित्तरां h.e. निश्चये Schol., legunt; in vocabulis च न dein variant, scilicet A. habet ततो नाधिक B. nova imagine inducta: बनान्ते अपि बा vel etiam in sylva, neque tamen placet haecce lectio, quia iam sibi opponuntur solum aridum et mons Meru auro abundans, सवर्णादी Schol. — In hemistichio secundo त्वं धीरी recepimus ex A. et Schol., quia sententiae vim auget, तडीरी esset quapropter तस्मात कारणात; pluralem denique cadi capiunt sola Edit. Sr. praebet. Ceterum ad sensum proxime accedit illud Mewlani

مر بریز باحرا در گوزهء یه چند کنجد قسمت یک روزهء

- 42. Primus in sectione दुर्जनप्रशंसा versus vitiorum enumerationi illi vs. 52. fere opponitur, facillimus ceteroquin est neque scholiis instructus. Inter lectiones variantes secundi membri eligenda erat ea quae maxime est concinna in casibus similibus; in B. ubique genitivus est पर्धनस्य हृति पर्योधितां, in Edit. Dativus, sed sequente Locali पर्धनाय रितः पर्योधितां, in A. Locativus utriusque nominis, quem adoptavimus, praesertim quia च abesse vix poterat. Quae restat lectio B. स्वजन haud spernenda est.
- 43. Legitur distichon in Hitopades. p. 22. cuius lectiones eo libentius recepimus, quod in secundi hemistichii vocabulo भूषित: pro मलंकृत: Codd. conspirant omnes; in priore Λ. legit विषया भूषितो अपि सन् B. autem: विषयालंकृतो यदि ॥ Rogerius ex mente quorundam Indorum refert angues olim rubinos in capite gessisse (collat. Raghuv. 17, 63. सर्पस्य जिर्रोतं ।) quae quidem opinio ex hac sententiae imagine forsan enata est, cui accedit quod क्या serpentis gemma frontalis vocatur. Narrant quidem veteres δράκοντος λίθον sive Dracontitem in draconis capitibus inveniri (Poseidippi Epigr. 15. a., in Anthol. II. p. 50. Plin. 37, 37.) sed vix de hac re sermo est apud Bhartriharim. Scholia non adsunt.